

en Feiltagelse, vi have ikke den ondartede Lungesyge hos os". De Danske sige paa deres Side: "Den maa findes der". "Kom saa selv og se", svare Svenskerne. Vi affendte da en af vore veterinaere Autoriteter, Dr. Bang, som i Forening med Dr. Lindquist og en anden svensk Dyrlæge undersøgte Forholdene paa den Gaard, hvorfra Koen var kommen. Denne Gaard tilhørte en svensk Rigsdagsmand, og han gav carte blanche til at nedslaa hans Kreaturer. Men hele Besætningen blev funden rask, og man fandt kun Anledning til at nedslaa et Kreatur, som havde staaet ved Siden af den syge Ko, der i 5—6 Maanedes havde opholdt sig i Stalden. Men i det dræbte Dyr fandt man ikke noget som helst Tegn paa Lungesyge. Man undersøgte endvidere flere Besætninger i Staane, fra hvilke der i den senere Tid var solgt Kvæg til den samme Stald paa Vesterbro, men man fandt Intet. Under disse Omstændigheder er det ikke underligt, at der paany reistes Tvivl om, hvorvidt det overhovedet havde været den ondartede Lungesyge, man var stødt paa. Der fremhævedes fra deres Side, som drog dette i Tvivl, at Dyret havde været fuldstændig rask, dengang det blev kjøbt, men at det paa Overreisen havde været udsat for en bidende Kulde og Snevæir, og at det var sandsynligt, at det derved havde faaet en Lungebetændelse. Paa Aagesholm lod man den øvrige Besætning henstaa til Observation i 3½ Maaned, og i Begyndelsen af Juni slagtede man en Ko, som erklæredes at have lidt af den ondartede Lungesyge, men samtlige øvrige Dyr af Besætningen, der slagtedes i Slutningen af Juni, fandtes ikke smittede. Er dette muligt, er dette tænkeligt overfor en Sygdom, som erklæres i den Grad smitsom som den ondartede Lungesyge, selv om denne Smitte fremtræder paa en latent og snigende Maade? Man maa dog være berettiget til at nære Tvivl derom. Men lad saa være, lad det være konstateret, at det var denne Sygdom, hvorledes skal man saa forklare sig Sammenhængen? Ja, siger Doktor Bang, den danske Autoritet, der har undersøgt Sagen: Det er slet ikke givet, at det just er denne Ko, der har bragt Sygdommen med sig fra Sverig; naar man undersøger Forholdet næiere, foreligger der en Mulighed for, at ogsaa denne Ko kunde have faaet den her. Ganske vist var den syg, da den kom til Aagesholm, men det er jo muligt, at det kunde være af en anden Sygdom, og den kunde da have faaet den ondartede Lungesyge i Kvægstalden paa Vesterbro, hvilken Sygdom saa først senere var kommen til Udbrud. Disse Undersøgelser lede altsaa til det

Resultat, at det eneste Tilfælde, der ved første Seelsyn synes at være utvivlsomt, dog, naar man trænger tilbunds i Sagen, heller Intet afgjørende beviser, og fremdeles have de Undersøgelser, der blev foranstaltede i Sverig baade ved denne og den tidligere Leilighed, kun tjent til at godtgjøre, forsaavidt det kan menneskelig godtgjøres, at Sygdommen ikke findes i Sverig. Jeg vil nu bede de Herrer faste et Blik tilbage paa den Bevisrække, vi have gennemløbet: for det Første, at den Paastand, at det overhovedet har været ondartet Lungesyge, at den, videnskabelig set, er høist tvivlsom; dernæst, at den Paastand, at denne Sygdom, selv om det har været ondartet Lungesyge, kun kunde være kommen ved Smitte, er ligesaa tvivlsom; endelig at den Paastand, at denne Sygdom skulde være kommen fra Sverig, ikke i mindste Maade er bleven konstateret. Men naar man nu hertil hderligere føier, at Sygdommen overhovedet ikke er bleven funden i Sverig, at der er hængaaet samtlige 7 Fjerdingaar siden den Tid, Sygdommen kom til Udbrud her, at England, som er det Land, for hvis Skyld vi have foretaget denne Afspærring, uden nogen Indsigelse vedbliver at modtage Kvæg fra Sverig, endvidere, at den Paastand, fra den høitærede Indenrigsministers Side, som ifjor under Debatten her spillede en vis Rolle, nemlig, at Sygdommen kunde findes latent hos Kvæget, jaaledes at den først kom til Udbrud, naar det fra mere tarvelige Forhold kommer ind paa Fedestalde under forandret Diæt, maatte lede til, at Sygdommen selvfølgelig ogsaa maatte komme til Udbrud, naar Kvæget førtes til svenske eller til engelske og skotske Fedestalde, og at dette ikke har viist sig at være Tilfældet, naar alt dette tages i Betragtning, hvad bliver saa Resultatet? Simpeltken det, at dette Forbud, som støttedes paa en Antagelse, som man fra Begyndelsen af havde Udkomst til at tro var rigtig, at det atter maatte tilbagefalde. Men Forbudet er ikke blevet til bagfaldt, og det bestaar endnu den Dag idag.

Men Billedet af Regeringens Foranstaltninger i denne Sag vilde ikke være fuldstændigt, hvis jeg ikke med et Par Ord berørte Forholdet til Tydskland. Af alle Punkter i Regeringens Optræden er dette ubetinget det svageste. Som Følge af det Forbud, som af Hensyn til England samtidig med Forbudet mod Indførsel fra Sverig udstedtes mod Udførsel af Kvæg fra Sjælland, ophobedes Kvæget i Staldene, Jorderet begyndte at mangle, mange Fedevægsseiere sølte sig i høi Grad generede, og Klagerne blev stærkere og stærkere. Saa